

ท่ามกลางสังคมอันหลากหลาย ที่มีการปะปนดลุดเล้ากัน
ของสีที่สดใสแห่ง “ภาพมายาทางวัตถุ”
และสีที่หม่นหมองแห่ง “ความทุกข์ทั้งปวง”...
ยังคงมี “สีขาว” เกิดขึ้นในสังคม
อันเป็นสีแห่งคุณงามความดี
ความพอดีพอเหมาะในทุกสรรพสิ่ง
ดังที่ได้ปรากฏชัดอยู่ในนิทานร่วมสมัยเล่มนี้
ด้วยเจตนารมณ์ของ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา
ที่มุ่งหวังจะให้ “พลังสีขาว” เกิดขึ้นได้จริงกับทุกๆ คน
ซึ่งสามารถสร้างความสงบสุขในชีวิต
ได้อย่างน่าอัศจรรย์...

เลื้อยน้อยผู้รักษาสัญญาณ

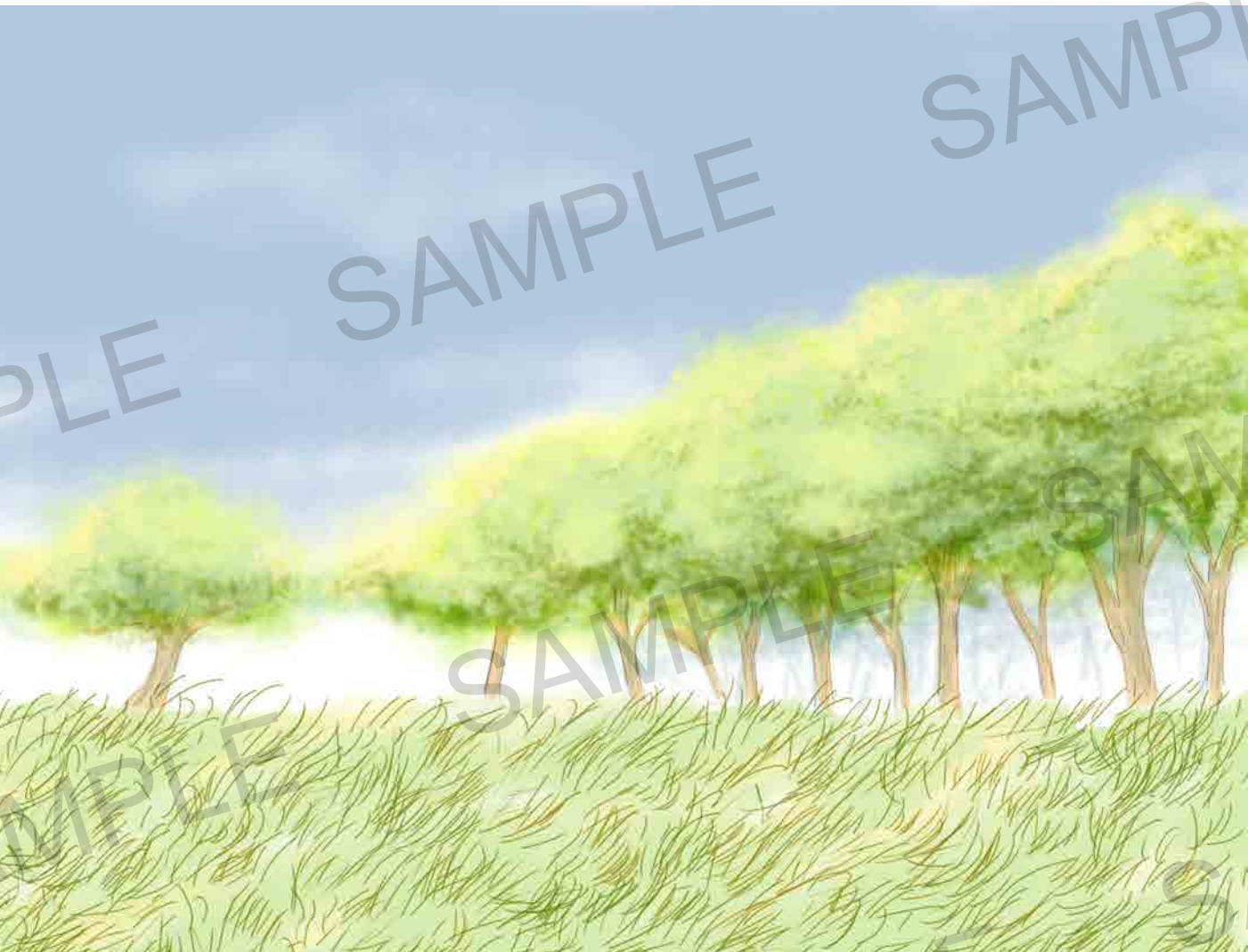
เรื่องโดย ดร.อาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา
เรียบเรียงโดย สุพัตรา แซ่ลิ้ม
ภาพประกอบโดย คณิตศาสตร์ เสमानพรรัตน์

บรรณาธิการที่ปรึกษา กฤษฎาพร ชุ่มสาย ณ อยุธยา บรรณาธิการบริหาร สานุพันธ์ ตันติศิริวัฒน์ บรรณาธิการ อิศวเรศ ตโมษฐา พิสูจน์อักษร กองบรรณาธิการ
จัดพิมพ์โดย บริษัท ปริมายต์ พับลิชชิง จำกัด ที่อยู่ 27/33 ซอยศรีป่าเพ็ญ ถนนพระราม 4 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 0-2637-8600 โทรสาร 0-2637-8601 www.freemindbook.com

ISBN 978-616-7115-16-0

© สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ.2554 โดย บริษัท ปริมายต์ พับลิชชิง จำกัด
ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง เลื่อน้อยกับเจ้าลิงเป็นเพื่อนรักกัน
ทั้งสองเล่นด้วยกัน เทียวด้วยกัน มีความสุขอยู่ในป่าใหญ่แห่งนั้น

อยู่มาวันหนึ่ง เจ้าลิงมีความคิดว่า
จะออกไปเที่ยวทะเลที่อยู่นอกป่าใหญ่

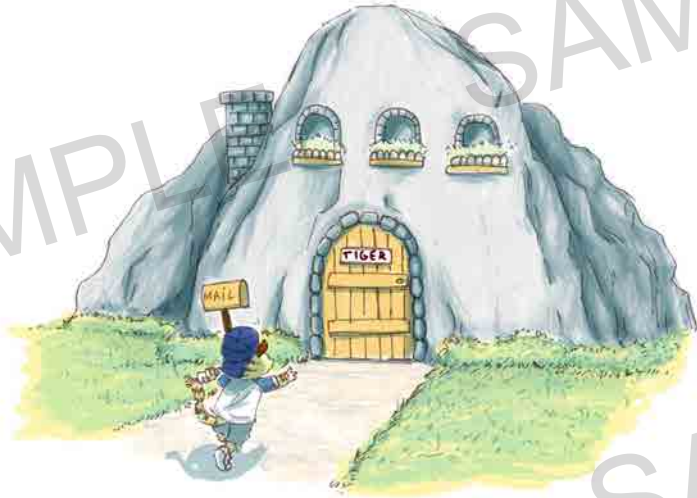

“ฉันก็อยากไปเหมือนกัน”

เสือน้อยบอก

“แต่ต้องไปขออนุญาตพ่อกับแม่ดูก่อนนะ”

แล้ว เลื่อน้อย กับ เจ้าลิง
ก็วิ่งกลับบ้านของตนเอง

เพื่อไปขออนุญาต
พ่อและแม่ ไปเที่ยวทะเล

ที่บ้าน เสือน้อยขออนุญาตพ่อกับแม่ไปเที่ยวทะเลกับเจ้าลิง

“ก็ได้จ้ะ” พ่อเสืออนุญาต

“แต่ต้องไปตอนเช้า แล้วกลับบ้านให้ทันตอนเย็นนะ สัญญากับพ่อได้ไหม”

“ได้ฮะ ผมสัญญาฮะพ่อ” เสือน้อยรับคำหนักแน่น

เจ้าลิงเอง ก็กลับไปขออนุญาตพ่อกับแม่เหมือนกัน

“พ่อกับแม่ให้ลูกไปเที่ยวทะเลก็ได้ แต่ต้องสัญญานะว่าจะกลับมาให้ทัน
กินข้าวเย็น ห้ามกลับช้ากว่านั้นเด็ดขาด” แม่เจ้าลิงบอก

“ได้สิชะ ได้สิชะ” เจ้าลิงรีบรับคำด้วยความดีใจอย่างที่สุด

รุ่งขึ้น พ่อกับแม่ของเลื้อนน้อยและพ่อกับแม่ของเจ้าลิง
ก็ได้มาส่งลูกขึ้นรถโดยสารไปเที่ยวทะเล พร้อมกับกำชับว่า

“อย่าเล่นน้ำทะเลจนลืมที่สัญญาไว้ล่ะ พวกเราไวใจลูกๆ นะ”
“ครับผม!” ทั้งสองรับคำแล้วรีบขึ้นรถไปเที่ยวทะเลทันที

